

[H. C. Hansen]

socialdemokratiet ønsker det, tage en enkelt ad gangen, med det resultat at man kan tvinge de gamle partier – venstre, radikale og konservative – til stykkevis at acceptere socialismen.

Fremskridtspartiet er imod denne udvikling. Vi føler, at den nugældende lovgivning er en kritik af bankerne, som ikke er blevet begrundet, heller ikke i dag. Vi føler, det er en kritik af banktilsynet, som ikke er begrundet, og som heller ikke er blevet begrundet i dag. Vi føler, at selve ordningen med disse 250 samfundsrepræsentanter i banker og sparekasser er et udtryk for aflønning af partitro soldater. Men først og fremmest føler vi, at det er en sammenblanding af den udøvende magt og den lovgivende magt, som er yderst uheldig.

Jeg skal derfor anbefale, at vi behandler problemerne særdeles grundigt i udvalget, og jeg håber på, at vi kan overbevise i hvert fald det konservative folkeparti om, at man her bør holde fast i et princip og ikke lade sig fange ind af salamimetoden.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Der er fra flere ordførere fremsat forskellige postuler, som jeg skal lade ligge, og der er stillet i hvert fald ét direkte spørgsmål fra hr. Alfred Hansen, der efterlyste en vurdering af arbejdet fra de offentlige repræsentanter i bankers og sparekassers bestyrelser. Jeg tror, spørgeren er helt klar over, at man ikke kan give nogen generel vurdering af dette arbejde, men det er klart, at man har erfaringerne fra sparekasserne i mere end 40 år, og der tilføres naturligvis med en sådan spredning af repræsentationen bestyrelserne viden og sagkundskab, som udnyttes i de respektive institutters bestyrelser.

Lad mig føje til, at udpegningen af disse repræsentanter jo ikke foregår helt så firkanter, som det er beskrevet her fra talerstolen; når man ser bort fra de store pengeinstitutter, så sker det efter indstilling fra lokale, som har kendskab til, hvem de gerne vil have ind i disse bestyrelser.

Kjelgaard (KF):

Jeg tror, det var ret karakteristisk, noget af det sidste hr. H. C. Hansen sagde heroppefra: »vi føler« og »vi føler« og »vi føler«. Det er nok en af forskellene på fremskridts-

partiet og det konservative folkeparti, at det, man fremsætter, er baseret på følelser uden nogen som helst dokumentation for de påstande, man kommer med. Derimod er vi realistiske, og det er det, jeg gav udtryk for i mit første indlæg. Jeg er helt overbevist om, at ved at indtage den holdning, vi har taget, har vi gavnnet både samfundet og pengeinstitutterne, for ved at fjerne den offentlige repræsentant vil fremskridtspartiet og retsforbundet helt givet være med til at forstærke mistænkeliggørelsen af pengeinstitutterne, og det var vel ikke just det, der var meningen.

Ole Olsen (SF):

Jeg må beklage, at jeg udtrykte mig så utydeligt, at hr. H. C. Hansen ikke opfattede det. Jeg skal forsøge en gang til. Det, jeg mente, var, at såfremt man kan få den åbenhed, at disse mennesker, der sidder rundt omkring, skal rapportere ind til handelsministeren om, hvordan det går, så mener jeg, det kan være nyttigt, og under den forudsætning – men også kun under den forudsætning – mener jeg godt, vi kan udvide den offentlige repræsentation.

Poul Nielson (S):

Jeg må beklage, at jeg udtrykte mig så tydeligt, at hr. H. C. Hansen ikke forstod det. Jeg nævnte i citatet fra socialdemokratiets principprogram, at vi ønsker gennemført en ordning med et flertal af samfundsrepræsentanter i de forskellige pengeinstitutter. Det blev i hr. H. C. Hansens udlægning til, at vi i al almindelighed i alle større erhvervs virksomheder ønskede den model gennemført. Det gør vi ikke. Det kalder vi ØD. Det er noget helt andet.

Wilhelm (VS):

Handelsministeren var meget kortfattet i sit svar, som stort set gik på, at der var fremsat en række postuler, som han ikke fandt grund til at kommentere. Jeg går ud fra, at jeg hører med i den bunke med postulerne. Jeg kan sige, at hver eneste ting, der blev fremsat, er hentet fra besvarelser fra den nuværende og den tidligere handelsminister: at disse offentlige repræsentanter end ikke kan anmodes om at rapportere ind til handelsministeriet, at de har tavshedspligt, at de har loyalitetspligt over for pengeforetagendet og